

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 201/2019
05.03.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Миљољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног, адвоката Ненада Сацаковића и адвоката Милене Павловић, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину К 721/12 од 29.07.2013. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 265/18 од 27.12.2018. године, у седници већа одржаној 05.03.2019. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЈУ СЕ, као основани, захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Параћину К 721/12 од 29.07.2013. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 265/18 од 27.12.2018. године, тако што Врховни касациони суд на основу члана 422. тачка 3) Законика о кривичном поступку, према окривљеном АА,

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

због тога што је: „дана 28.08.2011. године око 14 часова у .., испред породичне куће оштећених ББ и ВВ, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, угрозио њихову сигурност, претњама да ће напасти на њихове животе и тела и то тако што је довезао своју супругу ГГ, код својих родитеља, са видним повредама по лицу и телу, а онда се обратио оштећеном ББ речима: „шта ти хоћеш мајмуне, сад ћу да те убијем, а затим је кренуо да се физички обрачуна са оштећеним, те је оштећени отишао у помоћну зграду а онда је насрнуо на оштећену ВВ и упутио јој претњу: „ти вештице дођи ближе мени, сад ћу и тебе да средим“, а онда пошто су на његове насртаје реаговале ћерке он је упутио претњу: „идем, ја ћу брзо да се вратим, а када се следећи пут вратим све ћу да вас побијем“, а био је свестан свог дела, хтео је његово извршење и наступање забрањене последице

чиме би извршио кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка, настали везано за предметно кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину К 721/12 од 29.07.2013. године, ставом I, окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ за које му је суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од пет месеци која се неће извршити уколико окривљени у року провере од две године, по правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду накнади трошкове паушала, као у изреци пресуде, док су оштећени упућени на парницу ради остварења имовинскоправног захтева.

Истом пресудом, у ставу II, на основу члана 355. став 2. ЗКП окривљени АА ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, јер није доказано да је извршио наведено кривично дело.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 265/18 од 27.12.2018. године, одбијене су, као неосноване, жалбе Основног јавног тужиоца у Параћину и браниоца окривљеног АА, те је пресуда Основног суда у Параћину К 721/12 од 29.07.2013. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости су поднели:

- бранилац окривљеног АА, адвокат Ненад Сацаковић, на основу члана 483. став 1. ЗКП, због повреде одредбе члана 438. став 1. тачка 1) у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев те да донесе пресуду којом ће преиначити побијану другостепену пресуду или да исту у целини укине и предмет врати Вишем суду у Јагодини на поновно одлучивање;

- бранилац окривљеног АА, адвокат Милена Павловић, на основу члана 483. став 1. ЗКП, због повреде одредбе члана 438. став 1. тачка 1) у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев, те да донесе пресуду којом ће преиначити побијану другостепену пресуду или да исту у целини укине и предмет врати Вишем суду у Јагодини на поновно одлучивање, те да се окривљеном накнаде трошкови састављања захтева за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерака захтева за заштиту законитости поднетих од стране бранилаца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа у

смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца нити браниоце окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно те да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против које је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтевима, нашао:

Захтеви за заштиту законитости су основани.

Из списка предмета произлази да је Основни јавни тужилац у Параћину оптужним предлогом Кт 893/11 од 23.01.2012. године, окривљеном АА, између осталог, ставио на терет извршење кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, при чему је време извршења предметног кривичног дела определио на дан 28.08.2011. године. Пресудом Основног суда у Параћину К 721/12 од 29.07.2013. године, између осталог, окривљени АА је оглашен кривим због извршеног кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ извршеног 28.08.2011. године, дакле као у диспозитиву оптужног предлога Основног јавног тужиоца у Параћину. Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 265/18 од 27.12.2018. године потврђена је пресуда Основног суда у Параћину К 721/12 од 29.07.2013. године.

Одредбом члана 138. став 2. Кривичног законика („Службени гласник РС“, број 121/12) који закон је применом члана 5. став 2. КЗ најблажи за окривљеног је прописано да ко кривично дело из става 1. овог члана (угрожавање сигурности) учини према више лица или ако је дело изазвало узнемиреност грађана или друге тешке последице, казниће се затвором од три месеца до три године.

Надаље, према одредби члана 103. тачка 6. КЗ, кривично гоњење се не може предузети кад протекне три године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко једне године, а одредбом члана 104. став 6. истог КЗ, предвиђено је да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају када протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Како је окривљени АА радњу извршења кривичног дела предузео 28.08.2011. године, којом радњом је извршио кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, за које дело је прописана казна затвора од три месеца до три године, то је у смислу члана 104. став 6. Кривичног законика, протеком времена од шест година - дакле протеком 28.08.2017. године, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

С обзиром на то да је пресуда Вишег суда у Јагодини Кж 265/18 донета 27.12.2018. године, у време када је већ наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, то је Виши суд у Јагодини, правилном применом кривичног закона, био дужан да у жалбеном поступку преиначи првостепену пресуду и на основу одредбе члана 422. тачка 3) ЗКП, према окривљеном АА одбије оптужбу за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. Кривичног законика.

Имајући у виду да другостепени суд то није учинио, већ је првостепену пресуду потврдио, то је учинио повреду из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 103. тачка 6. и члана 104. став 6. Кривичног законика, на штету окривљеног АА.

С обзиром на напред наведено, Врховни касациони суд је отклањајући учињену повреду закона, преиначио побијане правноснажне пресуде, те је на основу члана 422. тачка 3) ЗКП, према окривљеном АА одбио оптужбу за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, док је о трошковима кривичног поступка одлучио у смислу одредбе члана 265. став 1. ЗКП.

Из изнетих разлога, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић